

Η ΩΜΟΡΦΙΑ ΚΑΙ Η ΜΟΔΑ

Η 72 ΠΑΡΑΜΟΡΦΩΣΕΙΣ ΕΠΟΣ ΓΥΝΑΙΚΕΙΩΝ ΠΟΔΙΩΝ

Ένας περίεργος διαγωνισμός ποδιών στη Νέα Υόρκη. Η Αμερικανίδα με τα πιο όμορφα πόδια. Τι λέει ο «πεντικιουριστας» του βασιλέως της Αγγλίας. Τα πόδια των γυναικών της Εύρωπης. Η μέδα και η παραμορφώσεις των ποδιών, κ.τ.λ.

Η Αμερικανίδες έχουν τρομοκρατηθεί αυτές τις ημέρες από τ' αποτελέσματα ενός μεγάλου διαγωνισμού, τον οποίο είχε προκηρύξει η «Εθνική

γκό και το πιο όμορφο πόδι απ' όλες τις άλλες υποψηφίους. Θα γελαστή ωστόσο κανείς, αν νομίσει ότι η μίς Κλάρα Χούστον έχει τα ιδεωδέστερα πόδια του Νέου Κόσμου. Αυτό εινε και σπάνιο, αλλά κι' ακατόρθωτο πράγμα, όπως δήλωσαν τα μέλη της επιτροπής, για τον απλούστατο λόγο, ότι η Αμερικανίδα αυτή είχε ζήσει, ως την ημέρα του διαγωνισμού, σε μία μοντέρνα πόλη.

Ο πολιτισμός λοιπόν εινε ένας απ' τους πιο μεγάλους εχθρούς της όμορφιάς των ποδιών. Το πόδι μας, όπως εξήγησαν οι χειροποδιστάις, εινε φτιαγμένο από τη Φύση για να περπατάει έλανω σε μία ουτε πολύ σωληρή, ουτε πολύ μαλακή επιφάνεια. Κι' εινε προτιμότερο να περπατάει κανείς έλανω στην άμμο, παρά έλανω στους βράχους, αν και στις δυο αυτές περιπτώσεις δεν μπορεί ν' αποφυγή την παραμόρφωση των ποδιών του.

Τα πόδια μας δηλαδή παραμορφώνονται πρώτα από την έπρνευα, έλανω στην όποια πατούνη και για τους ανθρώπους που ζουν στις πόλεις, τα πεζοδρόμια και το λιθόστρωτο εινε οι χειρότεροι εχθροί τους. Η γυναίκες όμως δεν αρκούνται σ' αυτή την παραμόρφωση, αλλά και την μεγαλώνουν σ' αφάνταστο βαθμό με την αιώνια φιλαρκεσία τους. Όλες τους θέλουν να δείχνουν, ότι έχουν κομψό, χαριτωμένο και μικροσκοπικό ποδαράκι, αδιάφορο αν η Φύση το έκανε να έχη ώριμμένες, απαραίτητες και κανονικές διαστάσεις. Φορούν λοιπόν διαρκώς στενά παπούτσια με πανήχηλα τακούνια και καταστρέφουν έτσι, όχι μόνο το πόδι τους, αλλά και τις όμορφες γραμμές της κόμμης και του μηρού.

Ο δόκτωρ Ρόμπερτ Γώρτλεϋ, ο πεντικιουριστας του βασιλέως της Αγγλίας Γεωργίου και της βασίλισσας Μαρίας, σχολιάζοντας τ' αποτελέσματα του Αμερικανικού αυτού διαγωνισμού, καθώς και την mania των γυναικών να δείχνουν ότι έχουν μικρά πόδι σ' ένα άρθρο του στην «Ορθοπαιδική Επεθεώρηση» του Λονδίνου, γράφει ότι μόνον σχεδόν η Γαλλίδες έχουν μικρά πόδια. Ύστερα απ' αυτές έρχονται η Ρωσίδες, όχι του λαού, αλλά η μεγάλες άριστοκόρπισσες, όπως το δόθηκε ευκαιρία να το διαπιστώση, κάνοντας «πεντικιουρισ» στις έξοχιστες μεγάλες δούκισσες και πριγκίπισσες, που βρίσκονται σήμερα στην Αγγλία. Η Γερμανίδες και η Ολλανδέζες έχουν τα μεγαλύτερα γυναικεία πόδια. Όσο τώρα για τις Αγγλίδες, «δυστυχώς, λέει, είμαι υποχρεωμένος ν' αναγνωρίσω, ότι καταρρίπτουν όλα τα ρεκόρ! Η Αγγλίδες έχουν τα μεγαλύτερα πόδια του κόσμου! Η Αμερικανίδες όμως, αν και άνήρουν, μπορεί να πη κανείς, στην

ίδια οράση, έχουν τις περισσότερες φορές τόσο μικρά πόδια, ώστε μπορούν να συναγωνιστούν άφοβα τις λεπτοκαμωμένες Γαλλίδες.

Ο δόκτωρ Ρόμπερτ Γώρτλεϋ έχει καταρτίσει μάλιστα κι' ένα συγκριτικό πίνακα, απ' τον οποίο φαίνεται, ότι ανάμεσα στις γυναίκες των χωρών που αναφέραμε, περιλαμβάνονται όλες η άλλες. Μετά τις Ρωσίδες δηλαδή, έρχονται η Ρουμανίδες, έπειτα στην ίδια περίπου σειρά η Ισπανίδες και η Έλληνίδες και κατόπιν η Ιταλίδες. Η γυναίκες των Σκανδιναβικών χωρών έχουν μεγάλο πόδι, όπως η Γερμανίδες, με μία σημαντική ωστόσο διαφορά. Η Βουλγάρες και η Σέρβες έχουν κι' αυτές επίσης μεγάλα πόδια, με τη διαφορά ότι εινε κάπως πιο όμορφα και πιο κανονικά από τα πόδια των γυναικών της Αυστρίας και της Γερμανίας. Τελευταίες απ' όλες, ο «πεντικιουριστας» του βασιλέως της Αγγλίας αναφέρει, τις γυναίκες της Τουρ-

χειροποδική Ένωσις» της Νέας Υόρκης για την ανάδειξη του όμορφοτερου γυναικείου ποδιού. Ο διαγωνισμός αυτός είχε οργανωθεί από τους καλύτερους ορθοπαιδιστάς του Νέου Κόσμου κι' όπως ήταν φυσικό, κίνησε, από την πρώτη στιγμή, το ζοηρό ενδιαφέρον των γυναικών, γιατί ο «επιστημονικός» σκοπός του ήταν να βρεθθί το πιο όμορφο, το πιο πλαστικό και το πιο κανονικό γυναικείο πόδι.

Το πρώτο βραβείο του ήταν 1000 δολάρια, πράγμα που έκανε τις Αμερικανίδες να ενδιαφερθούν ακόμα περισσότερο, γιατί ένα τέτοιο ποσό, ακόμα κι' έχει περά, δεν θεωρείται και τόσο ενκαταφρόντητο. Όσο για την αιτία, η οποία προκάλεσε τον διαγωνισμό, οι επιστήμονες της «Χειροποδικής Ένωσεως» δεν διάσπασαν να δηλώσουν καθαρά στις έφημερίδες, ότι από την πείρα του επαγγέλματός τους έχουν πιστέψει, ότι δεν υπάρχουν πια γυναίκες με τέλεια πόδια κι' ότι θεωρούν ως άπαραίτητο να κάνουν μία μεγάλη έρευνα, για να δούν τέλος πάντων, μήπως μπορούσαν ν' ανακαλύψουν καμιά γυναίκα στον Νέο Κόσμο, η όποια θα μπορούσε να τους διαφύσση με τα καλύτεργικά και άμωρα πόδια της.

Την ημέρα λοιπόν του διαγωνισμού, μπροστά στην έπιτροπή της «Χειροποδικής Ένωσεως» παρουσιάστηκαν 3.000 κυρίες και δεσποινίδες της Νέας Υόρκης, επιδεικνύοντας τα πόδια τους έως το γόνατο, για να δούν οι έλληνοδοκίμοι μήπως καμιά απ' αυτές είχε τις άναλογες και τις όμορφες, τις όποιες έψαχαν να βρουν.

Εκτός όμως από αυτές τις 3.000 υποψηφίους, η «Χειροποδική Ένωσις» έλαβε 56.000 φωτογραφίες ποδιών απ' όλες τις Αμερικανικές Πολιτείες! Τέτοιες φωτογραφίες είχαν στείλει ακόμα και η μαδρες του Τσάρλεστον και της Βιργινίας και, με την αλήθεια, όπως πιστοποιήθηκε, η γυναίκες αυτές είχαν πιο όμορφα πόδια απ' όλες σχεδόν τις άριστοκόρπισσες της Ουάσιγκτων, του Σιάγκου ή της Νέας Υόρκης. Όσο για τον λόγο της έπιτυχίας αυτής, θα δώσουμε πιο κάτω την εξήγησή του.

Ας ίδουμε πρώτα τ' αποτέλεσμα είχε η εξέταση εκείνων των 3.000 ζωντανών ποδιών. Οι γιατροί λοιπόν της έπιτροπής του διαγωνισμού έβαλαν όλες τις υποψηφίους να περπατήσουν μπροστά τους, έλανω σε μία ύψηλή εξέδρα, που είχε μακρο φόντο κι' ήταν στρωμένη με μαύρη τούχα, πρώτα με τα σκαρλίνα τους κι' έπειτα με τέλειως γυμνά πόδια.

Το θέαμα της πρώτης επίδειξης, αν δεν παρουσίαζε μεγάλο ενδιαφέρον, ήταν ωστόσο χαριτωμένο. Η παρέλαση όμως των γυναικών με τα γυμνά πόδια, έκανε τους «χειροποδιστάς» να κρήςουν το πρόσωπό τους από τη φρόνη! Το θέαμα εκείνων των γυμνών ποδιών, που είχαν παραμορφωθεί από τα παπούτσια της μόδας, ήταν τρομακτικό! Κι' αυτό ακόμα οι δημοσιογράφοι, που παρακολουθούσαν τον διαγωνισμό, αναγκάστηκαν να δηλώσουν ότι, αν και δεν ήταν ειδικοί, κατάλαβαν άμεσα ότι μία γυναίκα με όμορφα πόδια, δίχως να φορη μεταξωτές κάλτσες και κομψά παπούτσια, εινε ένα πολύ σπάνιο πράγμα!

Η έπιτροπή όμως ήθελε να καταλήξη σ' ένα συμπέρασμα και γι' αυτό στην άρχη έξεχώρισε 325 υποψηφίους κι' από αυτές έπειτα μόνο 50. Τέλος, ύστερα από άτέλειωτες επιστημονικές έξεακωδώσεις, ανέκηρυξε νικήτρια του διαγωνισμού την μίς Κλάρα Χούστον, η όποια είχε το πιο κανο-

Αριστέρα: Η παραμορφώσεις του ποδιού μιάς συγχρόνου γυναικός, όπως φαίνονται με τις άκτινες Ραίνγκεν. Δεξιά: Το πόδι μιάς άρχαίας Έλληνίδος.

κίας. Άποφύγει όμως να κάνει λόγο για τις σημερινές. Έξεταιζει μόνο τις γυναίκες, ή όποιες ζούσαν μέσα στα χαρμάτα και βελανιδιές ή ή δαλίσιες είχαν κι' έχουν (άν υπάρχουν ακόμη) τα πιο κανονικά και τα πιο όμορφα πόδια, γιατί περπατούν πάντα με σανδάλια ή και τελείως ξεπόλιτες άπάνω στ' ανατολίτικα χαλίδια...

Τά πιο εύνητα πόδια όμως τά έχουν ή 'Ισπανίδες, ή όποιες και γι' αυτό άκριβώς είνε ή καλύτερες χορευτήριες. Η 'Αγγλίδες έχουν βαρειά, χοντρά και άνδρικά πόδια. Η Σουάβες πάλι έχουν τά πιο τρυφερά και τά πιο άρμονικά πόδια άπ' όλες τις άλλες γυναίκες. Υπόδειγμα γυναικειού ποδιού, ό 'Αγγλος δόκτωρ θεωρεί τό πόδι της 'Αμερικανίδος, γιατί ή γυναίκες του Νέου Κόσμου άγατούν περισσότερο άπ' όλες τά στόμα και τό φουτίγκ, δηλαδή την πεζοπορία... Γι' αυτό, τά πόδια τους μπορεί να είνε λίγο νευρώδη, αλλά κερδίζουν σε όμορφες γραμμές και σε κανονικές αναλογίες. Όσο για τις Κινέζες, ό «εντικειωρίστα» του βασιλέως της 'Αγγλίας όμολογεί ότι έχουν πράγματι μικροσκοπικά πόδια, εξηγεί όμως ότι τά παραμορφώνουν τόσο με τά μαρτυρικά παπούτσια τους, ώστε όχι μόνο είνε τερατώδη, αλλά και δέν μπορούν να θεωρηθούν ως πόδια!... Πλησιάζουν να μοιάσουν με άπλές ζώων!... Εύτυχός που ή μοντέρνες Κινέζες έχουν εξευρωπαϊσθεί πια κι' έχουν καταργήσει αυτές τις βάρβαρες συνήθειες. Στο όστωρικό δόστος της Κίνας βασιλεύει ακόμη ή μόδα της παραμορφώσεως των ποδιών, γιατί όλες ή γυναίκες εξακολουθούν ακόμη να φορούν τά μαρτυρικά εκείνα σανδάλια τους που είνε φτιαγμένα από σκληρά δέρματα και σιδερένια έλάσματα...

Μά είνε όστόσο καιρός να ξαναγυρίσουμε στους 'Αμερικανούς χειροποδιστάς. Άπό την έκθειαν λοιπόν των μελών της επιτροπής του διαγωνισμού, βλέπουμε ότι τά 60 ο)ο των άνδρών και τά 75 ο)ο των γυναικών που ζούν στις πόλεις, έχουν 72 παραμορφώσεις στα πόδια τους!... Η διαφορά τώρα που παρουσιάζουν ή γυναίκες όφείλεται στο ψηλό τακούνι τους. Τό ψηλό τακούνι είνε ό κυριώτερος έχθρός της όμορφιάς του γυναικειού ποδιού. Για ν' άποδείξουν μάλιστα τις τρομακτικές παραμορφώσεις που λαβαίνουν τά γυναικεία πόδια άπ' αυτό, πήρανε τ' άποτύπωμα του πέλματος 2.000 γυναικών άπό 15 μέχρι 60 χρόνων και τά μελέτησαν προσεκτικά, κάνοντας τή σύγκρισή τους με μερικά άποτυπώματα του πέλματος των γυναικών της άρχαίας 'Ελλάδος και της Αίγυπτου, που βρέθηκαν άπάνω σε πλινθούς κατά τις άνασκαφές των τάφων. Άπό τή σύγκρισή λοιπόν αυτή φαίνεται καθαρά ότι ή όμορφη κορμοστασία των γυναικών του άρχαίου κόσμου όφείλετο στο φυσικό βάδισμα. Τό πόδι δηλαδή μάς άρχαίας 'Ελληνίδος, που φορούσε σανδάλια, πατούσε μ' όλο τό πέλαμα και γι' αυτό διατηρούσε τις κανονικές αναλογίες του και τήν όμορφιά του. Σήμερα όμως ή γυναίκες που φορούν ψηλό τακούνι, πατούν μόνο στις μύτες των ποδιών και άπάνω σ' αυτές άκριβώς πέφτει όλο τό βάρος του σώματος. Τό πόδι λοιπόν παίρνει μία λοξή κλίση, τά όστά του παραμορφώνονται και τά δάχτυλα συμπιέζονται και χάνουν τό σχήμα τους...

Μόνο τό μεγάλο δάχτυλο του ποδιού μάς γυναίκας της εποχής μας έχει 12 παραμορφώσεις τόσο άσθητικές, όσο κι' όργανωτικές!... Χειρότερη τύχη έχουν τ' άλλα δάχτυλα και ιδίως τό μικρό, που τεινει να... εξαφανισθή, καθώς και όλα τά όστά του ποδιού, που, όπως είπαμε, δέχονται όλο τό βάρος του σώματος...

Αυτές λοιπόν ή 72 παραμορφώσεις του γυναικειού ποδιού, τις όποιες ανακάλυψαν οι έπιστήμονες της 'Εθνικής Χειροποδικής 'Ενώσεως, ύστερα άπό τον μεγάλο διαγωνισμό τους, τρομοκράτησαν τόσο τις 'Αμερικανίδες, ώστε ίδρυσαν άμέσως μία τεραστία όργάνωση, τον έ'νωση Σύλλογο για τά φυσικά πόδια, με τον σκοπό να κάνουν διαλέξεις και προαγάνδα στις 'Ηνωμένες Πολιτείες για τήν κατάργηση του ψηλού τακουνιού.

Είνε ζήτημα όμως άν θα πετύχουν τήν κατάργησή του, γιατί ή γυναικεία φιλαρέσκεια ακολουθεί πάντα τή μόδα κι' ή μόδα σήμερα δέν έννοει ακόμη να εγκαταλείψη τό ψηλό τακούνι.

ΔΥΟ... ΝΤΟΥΒΑΡΙΑ

Στό δικαστήριο δικάζταν κάποτε ένας σωφός, κατηγορούμενος ότι έξ άμελείας του παρέσυρε και διεμίλισε ένα γέροντα κουφό.

Ό πρόεδρος έρωτά έναν άπό τους μάρτυρες:

— Δέν μπορούσε ό κατηγορούμενος να σταματήσει τό αυτοκίνητό του όταν είδε μπροστά του τον γέρο; Πόσο μακριά ήταν;

Και ό μάρτυς, κυττάζοντας γύρω στην άθουσα, άπάντησε:

— Μά ήταν άπό τήν άφεντιά σου, κύριε πρόεδρε, ως τό... άλλο ντουβάρι εκεί κάτω!...

Κόκαλο ό πρόεδρος.

ΤΑ ΔΙΚΑ ΜΑΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΚΑΙ ΑΣΤΕΙΑ

Ό γυιός του Κωνσταντίνου Κανάρη σπουδαστής στο Παρίσι. Πώς τον περιγράφει ένας Γάλλος φίλος του. Η καταστρεφής των Ψαρρών. Πώς ούθηκε ή γυναίκα του Κανάρη και τ' άδύ της παιδιά. Έπί ώρες στη θάλασσα, κ.τ.λ.

Ίδου τί γράφει για τον γυιό του Κωνσταντίνου Κανάρη ένας Γάλλος συγγαρεύς του παρελθόντος αιώνας, ό όποιός είχε ταξιδέψει στην 'Ελλάδα:

«Όταν ή νέα 'Ελλάς άγωνιζόταν για τήν άνεξαρτησία της, ένας άπό τους πολλούς ήρώας που διέπρεψαν ήταν και ό Κωνσταντίνος Κανάρης.

Ό μεγαλειότερος γυιός του Κανάρη Νικόλαος έστάλη άπό τον πατέρα του στο Παρίσι για να σπουδάση μακριά άπό τις ταραχές και τους κινδύνους του πολέμου. Έσπούδασε στο Διδασκαλείο της Σαιντ Μάρμπ, όπου τον έγγνώρισα τό 1829.

Ήταν τότε έντεκα έτών, παιδί συμπαθητικό, με εύγενικά χαρακτηριστικά και φωτεινά έξυπνα μάτια.

Διηγόταν τή φυγή του άπό τά Ψαρά, τό νησί τής πατρίδος του, με τέτοιον τρόπο, ώστε να προκαλή τή συγκίνησή σε όσους τον άκουγαν.

Ίδου ή διήγησι του έξυπνου 'Ελληνοπούλου, όπως μπόρεσα να τή διατηρήσω στη μνήμη μου:

— Μίναμε στα Ψαρά, μ' έλεπε, στο πατρικό μας σπίτι και πιστεύαμε ότι είμαστε ήσυχoi. Άλλά μία μέρα άκούσαμε ξαφνικά μακρινούς ύπόκωφους κρότους, που όλοένα γίνονταν πιο καθαροί... Σε λίγο, μεγάλη άνησυχία μάς κατέλαβε όλους και πολλοί κάτοικοι άρχισαν να τρέχουν στο ναό του 'Αγίου Νικολάου.

Ό αδελφός μου κι' έγώ βρισκόμαστε κοντά στη μητέρα μας, επάνω στην ταράτσα του σπιτιού μας, όταν οι άνθρωποι τής ύπηρεσίας μας έτρεξαν και μάς φώναξαν:

— Φυλαχθήτε!... Κρυφτήτε!... Έφτασαν οι Τούρκοι!...

Η μητέρα μου έπήρε τον αδελφό μου κι' έμεινα άπό τό χέρι και βγήκαμε τρέχοντας έξω άπό τήν πόλι. Φτάσαμε σε μία άνφορλιά και καθήσαμε για να ξεκουραστούμε. Όταν σηκώθηκε ή μητέρα μου να ρίξει μία ματιά γύρω, είδε ότι εχόντοσαν κατ' επάνω μας Τούρκοι. Χωρίς να χάση τότε καιρό, έβγαλε τό πλάτι της φόρεμα, έδεσε τον μικρό μου αδελφό στις πλάτες της και πιάνοντας έμένα με τό δεξί της χέρι, ρίχτηκε στη θάλασσα. Ηξερε καλό κολύμπι κι' έγώ επίσης τά κατάρρενα καλά να πλέω πλάι της.

Άφου περάσαμε έτσι μισό μίλλι κολυμπώντας, άγνωστέψαμε ένα καιμ.

— Σώστε μας, Χριστιανοί!... φώναξε ή μητέρα μου.

Μά τό καρδί, είτε γιατί δέν άκουσε κανείς τίποτα, είτε γιατί δέν ήθελαν να μάς γλυτώσουν, συνέχισε τό δρέμνισμά του.

Σε κάμψη ώρα πέρασε κι' άλλο καρδί άπό πολύ κοντά μας.

Η μητέρα μου φώναξε πάλι ζητώντας βοήθεια, μα δέν έλάσαμε καμιά άπάντησι.

Άπελπισμένοι εξακολουθούσαμε να κολυμπάμε επί μισή ώρα ακόμα. Τά μπράτσα μας είχαν παρολύσει, τά μέλη μας είχαν κοπέ.

Θά πνιγόμαστε ασφαλώς, άν δέν προνούσε εκείνη τή στιγμή ένα άλλο έλληνικό καρδί.

— Σώστε τή φαμίλια του Κανάρη!... φώναξε πάλιν ή μητέρα μου.

Αυτή τή φορά μία βάρκα ήρθε και παίγοντάς μας, μάς ανέβασε στο καρδί, που έντυχε να τό κυβερνή ή ίδιος ό πατέρας μου. Είχαμε σωθεί!...

Όταν ό μικρός Νικόλαος Κανάρης έπέφερε τό όνομα τής μητέρας του, τό πρόσωπό του άλλαξε έκφρασι, τά μάτια του σπινθηροβόλουν, ό τόνος τής φωνής του γίνονταν πιο συγκινητικός.

Στήν άρχή τής διαμονής του στο Παρίσι, όταν κατά τους περπάτους μας συναντούσαμε καμιά όμορφή γυναίκα και τον ρωτούσαμε πως τήν εδρισκε, τό ύπερήφανο 'Ελληνοπούλο μάς άπάντούσε:

— Η μητέρα μου είνε εκατό φορές όμορφότερη άπό αυτή!... *

Ρώτησαν κάποτε τον Σωκράτη, τί ιδέα έχει για τις γυναίκες.

Κι' ό σοφός 'Αθηναίος άπάντησε:

— Η γυναίκες είνε σαν τις μέλισσες. Κάνουν μέλι, αλλά και κεντρίζουν!...

